

РЕШЕНИЕ

№ 2140

гр. Бургас, 20.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, XXI ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на втори октомври през две хиляди двадесет и трета
година в следния състав:

Председател: **МОНИКА Г. ЯХА.ДЖИЯН**

при участието на секретаря Мирослава Хр. Енчева
като разгледа докладваното от **МОНИКА Г. ЯХА.ДЖИЯН** Гражданско дело
№ 20232120102228 по описа за 2023 година

Производството по делото е образувано по искова молба на „ОББ“ АД, ЕИК 000694959, седалище и адрес на управление в гр.София, бул.“Витоша“ №89Б, универсален правоприменник на „Кей Би Си Банк България“ ЕАД с предходно наименование „Райфайзенбанк (България) ЕАД, против „Ню Ейдж 2012“ ЕООД, ЕИК 201939089, седалище и адрес на управление в гр.Бургас, ул.“Фердинандова“ №5, ет.4, представлявано от Управителя М. Х. С., с искане съдът да признае за установено, че ответникът „Ню Ейдж 2012" ЕООД дължи на "ОББ" АД, част от изискуемо вземане в размер на 25 000 лева, цялото в размер на 45 044.21 лева, представляващо дължими суми по фактура №*** от 23.03.2022 г., с падеж на дължимо плащане 20.07.2022 г., за доставки от „***" АД към платеца „Ню Ейдж 2012" ЕООД, ЕИК 20193908, които вземания по фактура са прехвърлени на основание Договор за факторинг от 21.06.2012 г., изменен и допълнен с 51 анекса към него и приложимите Общи условия за извършване на факторинг сделки на „Райфайзенбанк (България)" ЕАД, сключени между фактора „Кей би Си Банк България" ЕАД (с предишно наименование „Райфайзенбанк (България)" ЕАД) и доставчика „***" АД, ведно със законната лихва за забава за периода от 19.01.2023 г. до изплащане на вземането, за които суми има издадена по ч.гр.д.№***/2023 г. по описа на РС-Бургас Заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК №***/14.02.2023 г.

Ищецът твърди, че е универсален правоприменник на търговското предприятие „Кей Би Си Банк България" ЕАД (с предходно наименование „Райфайзенбанк (България)" ЕАД), включващо права, задължения и фактически отношения, както и че вземането му към ответника произтича от

доставка по търговска фактура, издадена от „***“ АД към „Ню Ейдж 2012“ ЕООД. Титуляр на вземанията по фактурата е банката-заявител на основание сключен между банката фактор и „***“ АД като доставчик, договор за факторинг, анекси към него и общи условия, който договор е за покупка на настоящи и бъдещи вземания по фактури с отложен падеж за извършени доставки; прехвърляне/цесия в полза на банката фактор на настоящи и бъдещи вземания на доставчика „***“ АД по фактури за извършени доставки към платеща „Ню Ейдж 2012“ ЕООД и авансиране/плащане от стрА. на банката-фактор на основание договор за факторинг на доставчика на суми по прехвърлените/цедирани фактури, издадени от „***“ АД срещу „Ню Ейдж 2012“ ЕООД. За извършеното прехвърляне на вземанията по фактури в полза на банката фактор дружеството-платец „Ню Ейдж 2012“ ЕООД е уведомено писмено и също писмено е потвърдило пред банката фактор, че е известно за новия кредитор по фактурите, комуто дължи плащане на падеж.

Според обстоятелствената част на исковата молба, на 21.06.2012 г., между фактора „Райфайзенбанк (България)“ ЕАД и доставчика „***“ АД е сключен договор за факторинг и Общи условия за извършване на факторинг сделки на „Райфайзенбанк (България)“ ЕАД „Общи условия“, с предмет авансиране на доставчика срещу прехвърляне на негови настоящи и бъдещи вземания по търговски фактури с отложено плащане за доставка на горива и други към различни платци, както и че договорът е изменен и допълнен с петдесет и един анекса към него. Според ищеца, по фактури с платец „Ню Ейдж 2012“ ЕООД авансовите плащания следва да са до 90 % от стойността на фактурите с вкл. ДДС, но не повече от 1 200 000 лева и период на отложено плащане - до 90 дни по аргумент от Приложение №36-1 към Анекс №36/14.12.2018 г. На основание на договора, доставчикът „***“ АД е прехвърлило на банката фактор своите настоящи и бъдещи вземания от определени свои платците по фактури с отложено плащане, при условията на Договора за факторинг. С писмо от 05.09.2017 г. до Банката фактор от доставчика „***“ АД последният прехвърлил в полза на фактора свои настоящи и бъдещи вземания от „Ню Ейдж 2012“ ЕООД с ЕИК 201939089, считано от 05.09.2017 г. С писмо от същата дата, с отбелязване за получаване на 14.09.2017 г. доставчикът „***“ АД е уведомил платеща „Ню Ейдж 2012“ ЕООД за извършеното прехвърляне на вземанията от „Ню Ейдж 2012“ ЕООД в полза на Банката-фактор, считано от 05.09.2017 г. С писмо, изх.№02/14.09.2017 г. от платеща до банката фактор, „Ню Ейдж 2012“ ЕООД е потвърдило пред банката фактор, че е уведомено за извършеното прехвърляне на настоящи и бъдещи вземанията на доставчика „***“ АД от „Ню Ейдж 2012“ ЕООД в полза на фактора „Кей Би Си Банк България“ ЕАД (с предходно наименование „Райфайзенбанк (България)“ ЕАД. Ищецът твърди, че платецът „Ню Ейдж 2012“ ЕООД не е погасило на падеж задължението си по фактура №***/23.03.2022 г., с издател доставчикът „***“ АД, както и че вземането е ликвидно и изискуемо. При условията на договора банката фактор авансирала плащане към доставчика в размер на 90 % от стойността на фактурата в размер на 40 539,79 лева на основание искане

за усвояване до банката-фактор от 23.03.2022 г., т.е., доставчикът „***“ АД е получило от фактора авансиране при условията на договора по фактура №***/23.03.2022 г. Твърди се и това, че банката е извършила плащане или още „авансиране“ по фактурата, описА. по-горе. Според ищеца вземането по процесната фактурата е прехвърлено от доставчика „***“ АД на банката фактор, т.нар. „глобална“ (или още „генерална“) цесия, или пълния размер на вземанията по посочената фактура в размер на 45 044.21 лева са прехвърлени на новия кредитор - Банката фактор.

Вземането е дължимо и неплатено, удостоверено с приложеното към заявление по чл.410 ГПК извлечение от счетоводните книги на банката фактор за размера на вземането на доставчика „***“ АД по Договора за факторинг и анексите към него към 09.01.2023 г. включително. Платецът не изпълнил плащане по фактурата, с което същият не е изпълнил свое дължимо плащане в полза на кредитора по прехвърленото вземане, а именно на фактора „Кей Би Си Банк България“ ЕАД (с предходно наименование „Райфайзенбанк (България)“ ЕАД).

В подкрепа на иска са ангажирани доказателства, претендират се разноски.

В срока по чл.131 от ГПК ответникът представя писмен отговор на исковата молба, в който изразява становище, че предявената осъдителна искова претенция е процесуално недопустима поради липса на пасивна процесуална легитимация. Счита, че дружеството-ответник „Ню Ейдж 2012“ не е активно легитимирано да отговаря по предявения иск, а съображенията му за това са, че искът е предявен против лице, чуждо на правния спор. Според ответника надлежен ответник в производството е доставчикът „***“ АД. Като допълнителен аргумент в подкрепа на становището си ответникът посочва чл.6.1. от договора предвиждащ и уреждащ Разпределение на риска при неплащане на вземането между доставчика и фактора от Общи условия за извършване на факторинг сделки на „Райфайзенбанк (България) ЕАД, а именно доставчикът носи риск и отговорността за собствената си добросъвестност и изправност, съществуването, неоспоримостта, дължимостта на вземането към датата на прехвърлянето му и след нея. Факторът поема да събира в рамките на срока, уговорен в този договор, вземането на което доставчикът е добросъвестна стрА. и е изпълнил задълженията си точно и в срок. Факторът поема риска и не гарантира платежоспособността на платеща и изпълнението на задълженията му за плащане по фактурите. В този контекст, ответникът релевира подробни възражения, че Банката-фактор се намира в договорно неизпълнение на съществени условия по договора, като се опитва да се домогне да извличава благоприятни за себе си правни последици от собственото си договорно неизпълнение. Ангажират доказателства, претендират разноски.

ПРАВНАТА КВАЛИФИКАЦИЯ на предявения иск е по чл.422 от ГПК, вр.чл.79 от ЗЗД, вр.чл.2, ал.2, т.12 от ЗКИ, вр.чл.327 от ТЗ.

В съдебно заседание ищецът, чрез процесуалният си представител

поддържа иска на изложените основания. Представя писмена защита в дадения от съда срок.

Ответникът се представлява в съдебно заседание от пълномощник, който поддържа отговора на исковата молба и моли за отхвърляне на иска.

Съдът, след съвкупен А.лиз на доказателствения материал по делото, приема за установено следното от фактическа страна:

По делото е приложено ч.гр.д.№***/2023 г. по описа на РС-Бургас, образувано по заявление на „Кей Би Си Банк България“ ЕАД, понастоящем „ОББ“ АД, по което има издадена на 14.02.2023 г. Заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК с №***, с която е разпоредено длъжникът „Ню Ейдж 2012“ ЕООД да заплати на кредитора сумата от 25 000 лева като част от вземане в общ размер на 45 044,21 лева, представляваща дължима сума по търговска фактура №***/23.03.2022 г., с падеж на дължимо плащане – 20.07.2022 г. за доставка на горива за периода 23.03.2022 г. – 23.03.2022 г. от „****“ АД към длъжника, вземанията по която фактура са прехвърлени на заявителя по силата на договор за факторинг от 21.06.2012 г., изменен и допълнен с 51 анекса към него и приложимите ОУ за извършване на факторинг сделки на „Райфайзенбанк (България)“ ЕАД и доставчика „****“ АД, ведно със законната лихва върху главницата, считано от подаване на заявлението в съда на 19.01.2023 г. до окончателното изплащане на задължението. Поради депозирано от длъжника възражение в срока по чл.414 от ГПК, кредиторът се е възползвал от правото си и е предявил в срока по чл.415 от ГПК установителен иск за вземането по заповедта.

Между страните не се спори, че ищцовата банка е универсален правопреемник на „Кей Би Си Банк България“ ЕАД с предходно наименование „Райфайзенбанк (България) ЕАД, за което свидетелстват и отразяванията в ТР по партията на ищеца.

Между страните не се спори и по това, че „****“ АД е прехвърлило на ищеца свои вземания от ответника „Ню Ейдж 2012“ ЕООД. Прехвърлянето е станало на основание договор за факторинг, приет като доказателство по делото, от съдържанието на който се установява, че е сключен на 21.06.2012 г. между „Райфайзенбанк (България) ЕАД в качеството му на „фактор“ и „****“ АД като „доставчик“. В чл.1 от договора страните са договорили, че доставчикът прехвърля на фактора всички свои настоящи и бъдещи парични вземания по търговски фактури с отложено плащане, издадени на основанията по т.1, срещу лицата по т.3 от Приложенията към договора, както и че факторът може по своя преценка да авансира доставчика със сума, равна на процента по т.4 от Приложенията към договора от размера на придобитите вземания, без да поема риска от неизпълнение на платеца по всяко едно/и или всички вземания на падежа му/им, освен ако изрично не е заявил противното. Според чл.1.3 от договора, общата сума на авансовите плащания във всеки един момент не може да надхвърля 2 000 000 лева, а видно от т.1.4 рискът от неплащане от платците по прехвърлените вземания се поема от доставчика,

който се съгласява да поеме солидарно с платеца/ците отговорността за погасяване на задълженията им по фактурите, по които е извършено прехвърляне на вземания и се задължава, в случай на неплащане от стрА. на платеца, в установения в договора срок да погаси авансирА.та му сума по т.4 от Приложенията, ведно с начислените върху нея наказателна лихва, комисионни и такси, в съответствие с договореното, общите условия, при които факторът извършва факторинг сделки, с които доставчикът е запознат и които приема в редакцията им към вески един момент от действието на договора. Условиата и сроковете за усвояване на средствата са регламентирани в чл.2 от договора, а възнаграждението на фактора в чл.3 от същия. В съответствие с чл.4 от договора и на основание чл.304 от ТЗ и чл.121 и сл.от ЗЗД, доставчикът остава солидарно задължен спрямо фактора с платеца на прехвърлените вземания до пълното им събиране и погасяване в полза на фактора на всички негови вземания съгласно установеното в настоящия договор и ОУ за извършване на факторинг сделките. За обезпечаване на всички вземания страните са договорили доставчикът да издаде в полза на фактора Запис на заповед за стойността на лимита за авансови плащания, ведно с 10 % лихва годишно върху тази сума от датата на издаването му с краен срок на предявяване 21.07.2013 г.

Приложени като доказателства са 51 на брой Анекса към договора за факторинг и съответните Приложения към тях, като приложими по отношение на платеца „Ню Ейдж 2012“ ЕООД са Анекс №47 от 05.04.2021 г. и Приложение №47-2, съгласно които при представяне на искане и фактура банката фактор има ангажимент да финансира до 90 % от стойността на фактурата с включен ДДС, при съобразяване на индивидуалния лимит, който за платеца е не повече от 600 000 лева. Приети като доказателства по делото са още уведомления от 05.09.2017 г. от „****“ АД, адресирани до платеца „Ню Ейдж 2012“ ЕООД и до банката фактор, с които последните биват уведомени за цедирането на всички вземания, които са възникнали или ще възникнат от вече подписани договори с „Ню Ейдж 2012“ ЕООД, и в които е посочено, че прехвърлянето ще започне от фактурите след 05.09.2017 г., както и че плащането трябва да бъде извършено към „Райфайзенбанк (България)“ ЕАД, както и писмо платеца до фактора от 14.09.2017 г., с което потвърждават пред фактора, че са получили уведомлението от доставчика и са съгласни с извършеното прехвърляне.

Приета като доказателство по делото е фактура №***/23.03.2022 г., от съдържанието на която става ясно, че е издадена от доставчика „****“ АД, а като основание за издаването ѝ е посочено „Гориво ИТ и трактори“. Фактурата е на стойност 45 044,21 лева с ДДС и ответникът е платец по същата по посочената във фактурата банкова сметка на фактора „Райфайзенбанк (България)“ ЕАД. Като дата на падежа е посочена 20.07.2022 г. Фактурата е подписА. от представители на ответника и доставчика.

Приети като доказателства по делото са още писмо от 24.03.2022 г. на „****“ АД, адресирано до „Райфайзенбанк (България) ЕАД и искане от същата

дата за усвояване на суми по договор за факторинг от 21.06.2012 г., с които банката фактор е уведомена от доставчика за прехвърляне на вземането от „Ню Ейдж 2012“ ЕООД по фактура №***/23.03.2022 г. на стойност 45 044,21 лева и е поискано заверяване на сметката им с 90 % от същата сума. Видно от извлечение от сметки, плащането е извършено от банката на 24.03.2022 г.

По делото е извършена съдебно-икономическа експертиза, заключението по което съдът кредитира като обективно, пълно и компетентно дадено и съгласно което по фактура №***/23.03.2022 г. на стойност 45 044,21 лева, издадена от „***“ АД на „Ню Ейдж 2012“ ЕООД е извършено авансиране на 90 % от стойността по фактурата или в размер на сумата от 40 539,79 лева, чрез извършен превод от стрА. на банката към „***“ АД на дата 24.03.2022 г. и към датата на падежа на авансирА.та фактура, както и до изтичане на договорения гратисен период, по техническата сметка за погасяване на фактора няма постъпило от „Ню Ейдж 2012“ ЕООД плащане. Вещото лице посочва, че в счетоводството на ищеца се води на отчет вземане от „***“ АД с платец „Ню Ейдж 2012“ ЕООД в пълния размер на стойността по фактурата, или в размер на 45 044,21 лева.

При така установеното от фактическа стрА. се налагат следните правни изводи:

Относитими към процесните отношения са §1 от ДР на ЗКПО, в т.11 от който факторингът е дефиниран като сделка по прехвърляне на еднократни или периодични парични вземания, произтичащи от доставка на стоки или предоставяне на услуги, независимо дали лицето, придобило вземанията поема риска от събиране на тези вземания срещу възнаграждение и чл.2, ал.2, т.12 от ЗКИ, в който факторингът е определен като придобиване на вземания по кредити и като форма на финансиране. Фактор може да бъде банка, чийто лиценз включва дейност по извършване на факторинг, както и финансова институция-чл.3, ал.1 от ЗКИ. Освен тези специфики договорът за факторинг покрива общите белези на договора за цесия и по тази причина правните норми, уреждащи цесията, намират приложение и по отношение на договора за факторинг.

А.лизът на цитираните норми сочи, че договорът за факторинг може да се определи като двустранен, възмезден договор за покупка на вземания, произтичащи от доставки на стоки или услуги. Предмет на договора са парични вземания, произтичащи от сключени между доставчика и трети лица договори за продажба или осъществяване на услуги. Налице е следователно подобие между факторинга и цесията, тъй като и при двата договора предмет е вземане на една от страните по тях към трето лице, което е длъжник на прехвърлителя. С договора за факторинг се изменя титулярът на вземането по договорите за търговска продажба на стоки или услуги, като длъжниците по тях са обвързани от прехвърлянето от датата, на която то им е съобщено и дължат плащане не на своя доставчик, а на фактора.

По делото безспорно се установи наличието на валидно сключен между

„Райфайзенбанк (България) ЕАД и „***“ АД договор за факторинг с предмет - вземания на „***“ АД, включително и от ответника „Ню Ейдж 2012“ ЕООД. Договорът обвързва страните и има силата на закон за тези, които са го сключили.

Установи се и надлежното уведомяване на ответника за факта на прехвърлянето, поради което и от този момент прехвърлянето на вземанията има действие спрямо него.

Установи се и това, че ищецът, в качеството си на фактор, е изправна страна по договора – на 24.03.2022 г. авансирал доставчика (продавач на стоки) „***“ АД с 90 % от вземането му към платеца (получател на стоките) „Ню Ейдж 2012“ ЕООД по фактура №***/23.03.2022 г. на стойност 45 044,21 лева. Фактурата е с дата на издаване след 05.09.2017 г. и е на стойност до 600 000 лева. Същата е двустранно подписана и изрично в нея е посочено, че плащането следва да се извърши по посочената сметка на фактора „Райфайзенбанк (България)“ ЕАД.

Ответникът не оспорва осъществяването на доставката по фактура №***/23.03.2022 г., нито възникналото парично задължение за цената на стоката, поради което и в правната му сфера е възникнало задължение да заплати цената на доставените му от „***“ АД стоки, за която е издадена цитираната по-горе фактура. Същата е с падеж 20.07.2022 г. и към тази дата, както и до изтичане на доверения гратисен период няма извършено към фактора плащане, поради което и вземането по фактурата е изцяло изискуемо.

В съответствие с чл.122 от ЗЗД кредиторът е насочил иска си към настоящия ответник и тъй като същият се явява доказан по основание и размер, съдът ще го уважи, ведно със законната лихва върху главницата, считано от подаване на заявлението по чл.410 от ГПК на 20.01.2023 г. до окончателното плащане.

На основание чл.78, ал.1 от ГПК на ищеца се дължат разноски в размер от 1100 лева, от които 500,00 лева за платена държавна такса, 300,00 лева – юрисконсултско възнаграждение и 300,00 лева възнаграждение за вещо лице.

С оглед задължителните указания, дадени с т.12 на ТР 4/2013г., съдът следва да се произнесе по сторените от страните разноските и в заповедното производство, в което ищецът е сторил разноски в размер на 550,00 лева.

Мотивиран от горното, Бургаският районен съд

РЕШИ:

ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО в отношенията между страните, че ответникът „Ню Ейдж 2012“ ЕООД, ЕИК 201939089, седалище и адрес на управление в гр.Бургас, ул.“Фердинандова“ №5, ет.4, представлявано от управителя М. Х. С., дължи на ищеца „ОББ“ АД, ЕИК 000694959, седалище и адрес на управление в гр.София, бул.“Витоша“ №89Б, универсален

правоприемник на „Кей Би Си Банк България“ ЕАД (с предходно наименование „Райфайзенбанк (България)“ ЕАД), част от изискуемо вземане в размер на 25 000 лева, цялото в размер на 45 044.21 лв., представляващо дължими суми по фактура №*** от 23.03.2022 г., с падеж на дължимо плащане 20.07.2022 г., за доставки от „***“ АД към платеща „Ню Ейдж 2012“ ЕООД, които вземания по фактура са прехвърлени на основание Договор за факторинг от 21.06.2012г., изменен и допълнен с 51 анекса към него и приложимите Общи условия за извършване на факторинг сделки на „Райфайзенбанк (България)“ ЕАД, сключени между фактора „Кей би Си Банк България“ ЕАД (с предишно наименование „Райфайзенбанк (България)“ ЕАД) и доставчика „***“ АД, ведно със законната лихва върху сумата, считано от датата на подаване на заявлението - 19.01.2023 г. до изплащане на вземането, за които суми има издадена на 14.02.2023 г. по ч.гр.д.№***/2023 г. по описа на РС-Бургас Заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК с №***.

ОСЪЖДА „Ню Ейдж 2012“ ЕООД, ЕИК 201939089, седалище и адрес на управление в гр.Бургас, ул.“Фердинандова“ №5, ет.4, представлявано от управителя М. Х. С., да заплати на „ОББ“ АД, ЕИК 000694959, седалище и адрес на управление в гр.София, бул.“Витоша“ №89Б, универсален правоприемник на „Кей Би Си Банк България“ ЕАД (с предходно наименование „Райфайзенбанк (България)“ ЕАД), сумата от 1100 лева, представляваща направените в исковото производство разноски, както и разноските от заповедното производство в размер на 550 лева.

Решението може да бъде обжалвано от страните в 2-седмичен срок от връчване на препис от съдебния акт пред Окръжен съд - Бургас.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____